

Met het vijfde middel in hogere voorziening wordt opgekomen tegen schending van artikel 75, tweede volzin, van verordening nr. 207/2009, omdat het Gerecht een schending van het recht om te worden gehoord verwerpt, alleen op grond dat met de in de procedure voor het EUIPO niet tijdig overgelegde bijlagen geen rekening is gehouden bij de beoordeling door de kamer van beroep en dat de litigieuze beslissing niet daarop is gebaseerd, terwijl uit de stukken duidelijk blijkt dat de kamer van beroep haar motivering letterlijk uit deze bewijzen heeft overgenomen en rekwirante op geen enkel moment de gelegenheid heeft gekregen om over deze bewijzen een standpunt in te nemen.

Met het zesde middel in hogere voorziening wordt opgekomen tegen schending van artikel 76, lid 2, van verordening nr. 207/2009, omdat de litigieuze beslissing is gebaseerd op bewijzen die in eerste aanleg voor het EUIPO niet tijdig waren overgelegd, zodat de kamer van beroep deze ook als tardief had moeten beschouwen. Het Gerecht is in het bestreden arrest in dat opzicht tot de onjuiste conclusie gekomen dat de kamer van beroep met deze bewijzen geen rekening had gehouden en dat deze voor de litigieuze beslissing niet doorslaggevend waren geweest.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het Uniemerkt (PB L 78, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 22 november 2017 door Bayerische Motoren Werke AG tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 12 september 2017 in zaak T-671/14, Bayerische Motoren Werke AG / Europese Commissie

(Zaak C-654/17 P)

(2018/C 094/05)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Bayerische Motoren Werke AG (vertegenwoordigers: M. Rosenthal, G. Drauz en M. Schütte, Rechtsanwältin)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Freistaat Sachsen

Conclusies

1. het arrest van het Gerecht van de Europese Unie (Vijfde kamer) van 12 september 2017 in zaak T-671/14 vernietigen;
2. het besluit van de Commissie van 9 juli 2014 in zaak SA.32009 (2011/C) waartegen het beroep in eerste aanleg was gericht, overeenkomstig artikel 263, lid 4, VWEU nietig verklaren voor zover daarin wordt vastgesteld dat van de aangevraagde steun ter hoogte van 45 257 273 EUR het deel dat boven het bedrag van 17 miljoen EUR uitkomt (namelijk 28 257 273 EUR) onverenigbaar is met de interne markt; indien en voor zover het Hof meent niet in staat te zijn om de zaak dienaangaande zelf af te doen, wordt subsidiair verzocht om terugverwijzing naar het Gerecht van de Europese Unie;
3. subsidiair: het bestreden besluit van de Commissie van 9 juli 2014 in zaak SA.32009 (2011/C) overeenkomstig artikel 263, lid 4, VWEU nietig verklaren in zoverre daarbij elke aan rekwirantes investeringsproject verleende steun die krachtens artikel 6, lid 2, van de algemene groepsvrijstellingsverordening, in de versie van 6 augustus 2008, van aanmelding is vrijgesteld, wordt verboden en onverenigbaar met de interne markt wordt verklaard voor zover die steun meer bedraagt dan 17 miljoen EUR.
4. de Commissie overeenkomstig artikel 138, lid 1 juncto 184, leden 1 en 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert de volgende middelen aan:

1. Eerste middel: schending van artikel 107, lid 3, VWEU

Het arrest is in strijd met artikel 107, lid 3, VWEU, aangezien het Gerecht bij een juiste toetsing van het bestreden besluit tot het oordeel had moeten komen dat dit besluit schending opleverde van artikel 107, lid 3, onder c), VWEU doordat daarin niet afzonderlijk werd nagegaan of en in hoeverre de toekenning van de steun mededingingsverstrend werkte.

In het bestreden arrest wordt miskend dat de Commissie zich er bij haar beoordeling niet toe had mogen beperken louter vast te stellen hoe hoog op de benadeelde locatie de ex ante geschatte meerkosten van het project waren en voor elke steun die hoger was — geheel zonder rekening te houden met de concrete marktpositie van de Commissie — niet had mogen „vermoeden” dat deze mededingingsverstrend was.

2. Tweede middel: schending van artikel 288 VWEU, artikelen 3 en 13, lid 1, van de algemene groepsvrijstellingsverordening van 2008, alsook van het discriminatieverbod

Het arrest is in strijd met artikel 288 VWEU en de artikelen 3 en 13, lid 1, van de algemene groepsvrijstellingsverordening (AGVO 2008), aangezien het Gerecht bij een juiste rechtsopvatting de Commissie niet bevoegd had mogen verklaren steunmaatregelen opnieuw te toetsen en deze in een besluit onverenigbaar met de markt te verklaren, aangezien deze maatregelen tot aan het drempelbedrag van artikel 6, lid 2, AGVO 2008 al op grond van hoger, secundair Unierecht materieel met de interne markt verenigbaar waren verklaard.

Het bestreden arrest heeft bovendien tot gevolg dat rekwirante door het verbod om bovenop het bedrag van 17 miljoen EUR tot maximaal het drempelbedrag van de AGVO 2008 steun te ontvangen, in vergelijking met haar concurrenten gediscrimineerd wordt. Iedere concurrent — zelfs als die een machtspositie op de markt inneemt — had immers in vergelijkbare omstandigheden voor een vergelijkbaar grote investering tot aan het drempelbedrag ongeveer evenveel steun uit het Duitse Investitionszulagengesetz (wet op de investeringstoelagen; InvZulG) kunnen krijgen.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Centrale Raad van Beroep (Nederland) op
4 december 2017 — M. Çoban tegen Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen**

(Zaak C-677/17)

(2018/C 094/06)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Centrale Raad van Beroep

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: M. Çoban

Verweerder: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen